

Phoenix Sailing

Meriks NBJA, Bos en Hovenstraat 1, 2012 LS Haarlem, 023-5514428

Nieuwsbrief Phoenix Sailing

1 april 2005

2^e jaargang no. 4

Overleven op zee, een maritieme survival training

Hoe te handelen als je schip omslaat en zich niet meer opricht, wat kun je doen als je reddingsvlot omslaat, op welke manier kun je je door een helikopter uit het water laten hijsen en hoe hou je het zo lang mogelijk uit in koud water. Geen enkele zeiler hoopt ooit in een dergelijke situatie verzeild te raken. Maar als het toch gebeurt, dan kun je maar beter weten hoe je moet handelen. Daarom volgden op 20 maart vier leden van Phoenix Racing een maritieme 'survival' training.

De training vond plaats in een trainingsbad van het Nutec. Dit drijvende indoorbad van 40x16 meter is speciaal ontworpen voor het geven van veiligheidstrainingen aan mensen uit de offshore-industrie. In het weekend geeft duikschool GetWet er trainingen aan watersporters.

Na een korte briefing werden de duikpakken aangetrokken, waarna Quinta, Rogier, Carly en Willem samen met een aantal teamleden van een ander wedstrijdzeiljacht, de Satori, letterlijk en figuurlijk in het diepe werden gegooid. Onze groep mocht (of eigenlijk *moest*) namelijk meteen beginnen met een oefening hoe je jezelf bevrijdt uit een auto/helikopter/schip als deze ondersteboven in het water ligt. Ofwel: wachten tot je helemaal onderwater bent en stil ligt, dan het raam/luik openen, vervolgens je gordel losmaken en tenslotte het naar buiten klimmen en naar de oppervlakte zwemmen. Fysiek zeker niet de zwaarste oefening van de dag, maar vermoedelijk voor iedereen meteen de spannendste.

De Zodiac waarin we vervolgens vanuit het water inklommen sloeg natuurlijk iedere keer om. Nadat we deze weer omgekeerd hadden leerden we hoe we vanuit deze kleine rubberboot met twee mensen een drenkeling horizontaal uit het water haalden.

Vanuit de Zodiac was het slechts een paar slagen zwemmen naar het 12-persoons reddingsvlot. Aan de ene kant diende je er zelf in te klimmen (en dat blijkt nog niet mee te vallen) en aan de andere kant werden drenkelingen met een lijn door een redder uit het water gehaald.

Wanneer je vanuit je reddingsvlot vervolgens wordt opgepikt door een groot vrachtschip dan dien je via een klimnet aan boord te klimmen. Twee mensen houden onderaan het net strak, waarna de rest van de mensen aan boord klimt. Na een aantal oefeningen waren veel armen en benen moe geworden, waardoor de klim van slechts vier meter niet meer voor iedereen even eenvoudig bleek.

Enmaals boven aangekomen was er geen tijd om uit te rusten. Direct sprongen we weer het water in omdat er helikopter bleek te zijn gearriveerd die ons één voor één met een lier uit het water hees. Belangrijk bij deze oefening was om te wachten tot de lier in het water hangt om eventuele statische elektriciteit weg te laten leiden en de lus vervolgens goed onder je oksels te doen zodat je er niet uitgled. De 'die hards' konden vervolgens nog eens in het water springen om vervolgens via een lang touw weer op het droge te klimmen.

Daarna opnieuw naar het grote reddingsvlot. Deze vloten kunnen natuurlijk omslaan en dan blijkt er aan de onderkant een lijn te zitten die het mogelijk maakt om met één persoon het vlot weer te keren. In deze keerhandeling blijkt het zelfs mogelijk om een drenkeling met bijvoorbeeld een gebroken rug, horizontaal en gestrekt aan boord van het vlot te krijgen.

De laatste oefening leerde ons hoe we ons als groep zo lang mogelijk in leven konden houden in het water. Ook leerden we te zwemmen in een lange slinger zodat we geen mensen kwijt zouden raken. Altijd elkaar vast blijven houden was hier het credo. Ofwel de leden van Team Phoenix en de Satori gebroederlijk hand in hand.

En toen we na drie uur zwemmen, springen, klimmen, drijven en redden eindelijk alle oefeningen hadden gedaan..... toen mochten we alles nog een keer doen. Alleen diende het hele traject nu in drie kwartier te worden afgelegd, terwijl het kalme trainingsbad ineens een golflagbad bleek te zijn, de lichten plotseling niet meer bleken te werken en brandslangen werden ingezet om een flinke stortbui te simuleren. Maar goed,

de meeste problemen op zee ontstaan nu eenmaal niet met een vlakke zee en een stralend blauwe lucht.

'Dit zou elke zeiler eigenlijk ieder jaar een keer moeten doen', was de conclusie van Quinta na afloop van de leerzame training, die behalve een educatief karakter toch zeker ook een hoog fun-gehalte had. Binnenkort zal blijken of alle kennis is blijven hangen, want in mei gaan we het allemaal nog eens over doen – dan op zee bij Scheveningen.

Willem

IJspiegelwedstrijd 27 maart

De wedstrijd op 1^e paasdag was een drijfpartij met mooi weer en veel stroming. De Phoenix heeft zijn ligplaats niet verlaten. Door teveel zieken (zeven van de vijftien vaste bemanningsleden) en ook vakantiegangers was het schip onvoldoende bemand om te varen.

Op zondag 3 april gaan we wel van start in de Baggerrace, de afsluiting van de serie wedstrijden om de IJspiegel Trophy vanuit Scheveningen.

Marc